

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 6Co/137/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514206252  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3514206252.4

## Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek JUDr. Ivety Anderlovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: O. O., nar. XX.XX.XXXX, občan Slovenskej republiky, bytom G. XXX, právne zastúpeného Mgr. Ivetou Gavačovou, advokátkou so sídlom Stará Turá, Družstevná 2, proti žalovanému: O. M., nar. XX.XX.XXXX, občan Slovenskej republiky, bytom A., S. Y. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Mgr. Mariánom Kropajom, PhD., advokátom so sídlom Piešťany, Krajinská 3, o zaplatenie 1.834,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14. júna 2018, č. k. 7C/297/2014 - 104 takto

### rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.834,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,0 % ročne zo sumy 1.834,- Eur od 20.11.2014 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobný návrh zamieta a výrokom III. žalobcovi priznal právo proti žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca sa žalobným návrhom domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.834,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.834,- Eur od 19.06.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania titulom nezaplatenia za dodávky balíkového sena v množstve 11,7 tony, a to v dňoch 29.03.2012, 12.04.2012 a 27.04.2012. Súd prvej inštancie žalobnému návrhu v celom rozsahu rozsudkom č. k. 7C/297/2014-52 zo dňa 12.11.2015 vyhovel. Na základe odvolania žalovaného v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/417/2016 - 75 zo dňa 27.06.2017 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom úlohou súdu prvej inštancie má byť, aby v ďalšom konaní zväzil všetky skutočnosti prichádzajúce do úvahy pre prijatie námietky premičania, prípadne pre odopretie jej účinkov. Súd postupoval podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), v zmysle ktorého ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, a preto súd prvého stupňa vyzval strany na označenie návrhov na doplnenie dokazovania a následne nariadil pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie z dôvodu, že podľa názoru odvolacieho súdu nedostatočne zistil skutkový stav. Strany sporu však súdu nepredložili návrhy na doplnenie dokazovania a ani žiadnym

spôsobom neoznačili dôkazy, a preto súd musel vychádzať z doteraz vykonaného dokazovania. Zmeny procesných pravidiel sporového konania platné od 01.07.2016 sa vo výraznej miere dotkli aj inštitútu dokazovania. V porovnaní s pôvodným režimom Občianskeho súdneho poriadku dochádza v súvislosti s novou legislatívou k modernizácii procesu dokazovania, k prehĺbeniu princípu kontradiktórnosti a k zdôrazneniu procesnej zodpovednosti sporovej strany za vlastnú aktivitu. Vzhľadom na to, že ide o sporové konanie, dôraz je naďalej kladený na plnohodnotnú realizáciu dispozičnej zásady, pričom bez návrhu môže súd v spore vykonať dôkaz iba vo výnimočných prípadoch. Z hľadiska dôkaznej iniciatívy je zásadný § 185 ods. 2 a 3 CSP, v zmysle ktorého súd bez návrhu dôkazy nevykonáva, a preto súd mohol vychádzať len z doteraz vykonaného dokazovania výsluchom žalobcu, žalovaného a svedkyne M.y N. a oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomným vyjadrením žalobcu a žalovaného, upomienky pred podaním žalobného návrhu, výzvy na zaplatenie, faktúry, objednávky - dodací list, čestné prehlásenia S.a G. a W. G., výpisu zo štatistického registra a zopakovať zistený skutkový stav.

3. Súd prvej inštancie zistil, že žalobca dňa 04.06.2012 vystavil žalovanému faktúru č. 1/2012 na sumu 1.834,- Eur - dodanie balíkového sena o hmotnosti 11,7 ton za sumu vo výške 1.404,-Eur, nakladanie sena - 6 hod. vo výške 240,- Eur, dovoz sena traktorom 239 AB - 4. hod vo výške 160,- Eur a dovoz sena MY 891AB - 60/0,50 Eur vo výške 30,- Eur. Splatnosť faktúry bola určená dňom 18.06.2012. Z dodacieho listu vyplynulo, že dňa 29.03.2012 bolo dodané balíkové seno v množstve 0,9 tony/120,- Eur - 108,- Eur a dovoz 60 km/0,50 Eur - 30,- Eur, dňa 12.04.2012 dodané balíkové seno v množstve 5,4 tony/120,- Eur - 648,- Eur, nakladanie 3 hod./40,- Eur - 120,- Eur a dovoz 60 km/2 hod./40,- Eur - 80,- Eur a dňa 27.04.2012 dodané 5,4 tony/120,- Eur - 648,- Eur, nakladanie 3 hod./40,- Eur - 120,- Eur a dovoz 60 km/2 hod./40,- Eur - 80,- Eur. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že žalovaný ako taký je mu výzorovo neznámy, ale istá podoba tu je. V tom čase bol žalovaný veľmi chudý, kríval na nohu, bol po operácii. Je to už viac ako tri roky. Prostredníctvom inzerátu ponúkal na predaj seno. Na tento inzerát sa mu ozvala jedna pani spolu so žalovaným. Obaja k nemu prišli aj s malým dieťaťom. Oznamenili mu, že majú o seno záujem, pretože chovajú kone. Žalobca im ukázal veľké aj malé balíky sena. Vzájomná spolupráca začala tak, že im vozil malé balíky na vlastnom aute, lebo tieto si nemali, ako previesť. Fungovalo to medzi nimi tak, že žalobca doviezol malé balíky sena a pani mu vždy v hotovosti zaplatila. Vozil to do domu vo Veľkých Kostoľanoch, do prvého domu od družstva po ľavej strane. Vozili to do takého veľkého poľného stanu. S týmto autom jazdila aj jeho manželka. Potom neskôr prejavili záujem aj o kúpu veľkých balíkov sena, jeden takýto balík váži asi 450 kg a keďže nemali možnosť si ani tieto previezť, požičal si od priateľa vlečku. Priateľ je rovnako aj svedkom toho, že toto seno tam žalobca vozil. Súčasne svedkami sú aj dvaja chlapci, ktorí mu pomáhali seno nakladať, takže žalobca na jedenkrát odviezol dvanásť balíkov. Tieto balíky nebolo možné tam uskladniť, tak ich z vlečky zhodili pri ceste a aj tam zostali. Z tohto miesta sa tieto balíky aj používali. Avšak za tieto veľké balíky nebolo žalobcovi zaplatené. Žalovaný žalobcovi oznámil, že má v súčasnosti finančné problémy, pretože mu tí, ktorí mali u neho ustajnené kone, nezaplatili. Vzhľadom k tomu, že ich vzťahy boli dobré a predchádzajúce seno mu vždy zaplatili, súhlasil s tým, že zaplatia pri budúcom dovoze veľkých balíkov. Keď po druhýkrát priviezol veľké balíky v množstve 12 kusov, znova mu žalovaný povedal, že má finančné problémy a že prebiehajú nejaké súdne spory. Opäť mu nebolo zaplatené za dovoz sena. Pokúšal sa po čase opakovanne žalovanému dovolať. Výsledkom týchto opakovaných telefonátov bolo to, že žalovaný žalobcovi povedal, aby mu zaslal faktúru, čo aj urobil. Balíkovanie sena mu bolo robené formou služby z PD Podolie, ktorým musel za túto službu platiť. Žalovanému zaslal aj písomnú výzvu, no žiadna reakcia z jeho strany nebola. Záverom uviedol, že v mesiaci február, kedy prestali s vozením malých balíkov, bolo nepriaznivé počasie. Bola poľadovica a žalovaný nemal čím kŕmiť kone, tak mu pomohol. Na svojom osobnom aute mu doviezol seno, aby mali čím kŕmiť, kým sa cesta zlepšila. Z dôvodu, že žalovanému pomáhal, je pre neho nepochopiteľné správanie žalovaného.

4. Z výpovede svedkyne M.y N. vyplynulo, že žalobcu pozná z obdobia spred 2-3 rokov, kedy bývala v Kostoľanoch. Žalovaný je jej ex priateľom, no v súčasnosti s ním nie je v kontakte. K predmetu konania uviedla, že žiadosti o dodanie sena od žalobcu prebiehali telefonicky. Spolu so žalovaným boli aj u žalobcu pozrieť na kvalitu sena a potom sa s ním dohodli na jednotlivých dodávkach sena. Dodávky prebiehali v období február až máj 2012. Zo strany žalobcu bolo seno dodané vždy tak, ako sa dohodli. S kvalitou sena tiež nemali problém. Zo začiatku, keď ona mala na starosti vyplácanie za dodávku sena, platili. Potom nastúpila do práce, bolo potrebné zabezpečiť starostlivosť o syna a záležitosti ohľadom sena prenechala svojmu ex priateľovi, teda žalovanému. Vie, že nastal problém pri posledných dodávkach, ku ktorým došlo v období apríl - máj 2012, pretože potom už začali kŕmiť zeleným krmivom. Potvrdila, že seno bolo riadne dodané, avšak sa nevedela vyjadriť k tomu, prečo

ex priateľ nezaplatil za dodávku sena. Dôvod, prečo sa k tomu nevedela vyjadriť je ten, že v tom období mali s ex priateľom problémy. Jeho rodičia ich chceli dostať z domu. Dosť sa hádali a v tom čase išiel aj žalovaný na operáciu. Bolo to hektické obdobie. Rozporovala tvrdenie žalovaného, že žalobcu nikdy nevidel, pretože obaja boli v domácnosti žalobcu a to vtedy, keď boli pozrieť objekt, ako aj kvalitu sena. Pri stretnutí ich manželka žalobcu pohostila kávou. Vnímala ich oboch ako priateľských ľudí. Potvrdila, že kamarát žalovaného im požičiaval privesný vozík. Bolo to už v období, keď už bolo síce zelené krmivo, avšak na noc ešte dávali seno. Chodievali si kupovať toto seno, nebola si úplne istá, ale na družstvo v Čhtelnici. Na družstve dostávali aj dodacie listy, keď kupovali a ex priateľ si ich dával do účtovníctva, no nebola si tým úplne istá. V roku 2012 mali viacero dodávateľov sena. Záviselo to od ceny sena, aj podľa toho ako mali peniaze a ako prišla výplata, resp. materská. Nevedela presne uviesť, či sa cena sena odvíjala od tony alebo od balíka, ale myslí si, že so žalobcom boli dohodnutí na cene od tony. Dodala, že v tom roku bolo veľmi drahé seno, pretože bolo sucho. Výška ceny sena závisí od počasia. Napríklad tento rok (rok, kedy svedkyňa vypovedala) je veľmi drahé seno a minulý rok bolo lacnejšie. K otázke, či žalovaný nejakým spôsobom namietal cenu alebo kvalitu sena po dodaní, uviedla, že jej ex priateľ (žalovaný) bol lajdácky, čo sa týka dokladov. Pamätá si, že faktúra došla niekedy po dodaní sena, no nevedela uviesť presne kedy. Dodala, že žalobca chápal to, že sú mladí, že majú malé dieťa, a preto im dal aj nižšiu cenu a oni kupovali väčšie množstvo. S touto dodávkou bola veľmi spokojná a aj čo sa týka kvality. Potvrdila, že žalovaný má brata, ktorý žije už asi 7 rokov v Anglicku. Je pravdepodobné, že sa o záležitostiach ohľadne koňov rozprávali. Myslí si to aj preto, že otec žalovaného bol výrazne proti ich vzťahu z dôvodu väčšieho vekového rozdielu medzi nimi. Je o 13 rokov staršia a už mala 3 deti. Najskôr bývali u jej rodičov. Potom sa presťahovali do domu rodičov ex priateľa, ktorý užívali a aj do neho investovali. No po roku a pol začali rodičia od nich žiadať nájomné, s čím ona nesúhlasila. Následne sa odsťahovali do Nového Mesta nad Váhom. So žalovaným nie je v kontakte. Okrem toho, že tento rok v auguste bol žalovaný asi na pol hodinu pozrieť ich syna. Všetky záležitosti vybavuje jeho právny zástupca. Získala informácie, že mal odísť po pojednávaní v apríli 2014 do Švajčiarska a od septembra 2014 by mal byť v Anglicku. Môže len potvrdiť, že v Anglicku je určite 1 rok, pretože podávala návrh na súd a on sa nedostavuje na pojednávania z dôvodu, že sa nachádza v Anglicku. K čestným prehláseniam W. G. a S. G. uviedla, že sa nevie vyjadriť k dodávkam ďateliny. Nespomína si, že by im bola takto ďatelina dodávaná, pretože ju kupovali balikovanú a za ustajnenie im horný sused daroval jeden horal ďateliny. Čo sa týka zapožičania vozíka od pána G., je pravdou, že on im požičiaval vozík. Doplnila, že mali ešte darované seno z dedinky pri Trnave, no seno bolo dodávané v horšej kvalite, dosť z neho museli vyhodiť a skúmili ho asi za týždeň. Záverom svedkyňa doplnila, že nebola len ona chovateľom a vlastníkom týchto koní, žalovaný vlastnil 2 kone a ona sama mu platila trénerskú licenciu, aby mohol trénovať deti. Žalobca im seno dodával na traktore. Dosť im s tým pomohol, pretože priateľ v tom čase mal zdravotné problémy a s uskladňovaním sena im pomáhal aj ich sused. Vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 451 ods. 1, 2, § 588, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013.

5. Vzhľadom na námietku žalovaného, aby súd posudzoval zmluvný vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský, bolo pristúpené k posúdeniu, za akých podmienok došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy a k posúdeniu postavenia zmluvných strán. V rozhodnom čase žalobca už dlhodobo nevykonával činnosť samostatne hospodáriaceho roľníka a ku dňu 08.10.2007 bol vymazaný z registra samostatne hospodáriacich roľníkov nezapísaných v obchodnom registri. Žalovaný podľa vlastného vyjadrenia, ako aj vyjadrenia svedkyne, bol chovateľom koní, a to aj koní iných majiteľov odovzdaných žalovanému a jeho v tom čase priateľke na ustajnenie. Spotrebiteľská zmluva nie je definovaná ako nový zmluvný typ, ale ide o akúkoľvek zmluvu, ktorej zmluvnými stranami sú spotrebiteľ a dodávateľ, čím sa kľúčové pojmy spotrebiteľského sporu zredukovali na subjekty právneho úkonu - dodávateľa a spotrebiteľa. Dodávateľ sa ako zmluvná strana (obchodníka) spravidla definuje ako fyzická alebo právnická osoba, ktorá koná na účely patriace do rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, pričom v prípade žalobcu nebolo preukázané, že by konal ako dodávateľ, ale len ako fyzická osoba predávajúca prebytočné seno zo svojich lúk. Súčasne osobu žalovaného nemožno hodnotiť ako fyzickú osobu konajúcu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Svedeckou výpoveďou bolo preukázané, že seno nakupovali pre zakŕmenie viacerých koní, ktoré neboli výlučne len v ich vlastníctve a dôvodom nezaplatenia za dodávky sena bola skutočnosť, že im majitelia nezaplatili za ustajnenie, teda nemožno posúdiť zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako spotrebiteľský. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorý je

najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Svedeckou výpoveďou bolo preukázané, že v danom prípade došlo k individuálnej dohode o cene ako jednej zo základných náležitostí kúpnej zmluvy. Následne s poukazom na vznesenie námietky premlčania a názoru odvolacieho súdu, že súd prvej inštancie má doplniť dokazovanie za účelom posúdenia, či žalobca uplatnil svoj nárok riadne a včas, by súd len chcel zdôrazniť, že uplatnený nárok neposúdil a ani neposudzuje ako nárok uplatnený titulom bezdôvodného obohatenia, práve naopak konštatoval a konštatuje, že nie každé obohatenie sa dlžníka, napríklad z dôvodu prevzatia dodaného tovaru - v predmetnom prípade dodanie sena a následného nevyplatenia faktúry, je bezdôvodným obohatením dlžníka, ale ide o porušenie zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného. Na základe uvedených skutočností považuje súd nárok žalobcu za nárok uplatnený včas, pretože rozhodným je rok 2012, kedy došlo k dodávke sena a žaloba bola podaná dňa 30.06.2014, teda nedošlo k uplynutiu premlčacej doby v zmysle § 101 občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobný návrh žalobcu bol podaný dôvodne. Kúpna zmluva vzniká, keď sa zmluvné strany zhodli (dosiahli konsenzus) o predmete kúpy a kúpnej cene, pokiaľ zákon alebo dohoda zmluvných strán nevyžaduje ďalšie náležitosti. Zhoda zmluvných strán je daná okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť, t.j. okamihom, keď včasné prijatie návrhu spočívajúce vo vyjadrení súhlasu s obsahom návrhu dôjde žalobcovi. Problémy môže niekedy spôsobovať posúdenie konsenzu pri tzv. reálnych zmluvách, pri vzniku ktorých súčasne dochádza k plneniu za situácie, keď oferta i akceptácia spočíva v reálnych úkonoch. Spôhlivý záver možno v týchto prípadoch vyvodiť až pri poznaní okolností konkrétneho, pričom v predmetnom konaní dochádzalo medzi účastníkmi k ústnemu uzatváraniu kúpnych zmlúv, ktorých predmetom bolo seno, za ktoré žalovaný okrem posledných dodávok platil po dodaní, čo bolo napriek tvrdeniam žalovaného potvrdené výpoveďou svedkyne, ktorá bola priateľkou a súčasne chovateľkou koní. Výpoveď žalovaného súd považoval za účelovú z dôvodov finančných problémov, ktoré má a súčasne rozpornú s poukazom na listinné dôkazy. Žalovaný na pojednávaní tvrdil, že žalobcu vidí prvýkrát, pričom svedkyňa jeho tvrdenie vyvrátila vo svojej výpovedi. Druhou skutočnosťou je stanovisko právneho zástupcu žalobcu, ktorý uviedol, že po obdržaní platobného rozkazu niekedy v septembri, resp. októbri 2014 ho telefonicky kontaktovala osoba, ktorá sa právnenému zástupcovi predstavila ako brat žalovaného a uviedla, že chce bratovi pomôcť, pretože matka dieťaťa žiada vysoké výživné. Chce sa dohodnúť mimosúdne a bol požiadaný o doručenie dokladov. Na základe toho doklady naskenoval a zaslal na označenú e-mailovú adresu. Avšak z e-mailového konta prišlo oznámenie, že takáto adresa neexistuje. Dané anglické číslo má právny zástupca žalobcu uložené a poukázal aj na to, že nemá dôvod, prečo by si túto skutočnosť vymýšľal a takýmto spôsobom sa snažil svojmu klientovi pomôcť. Právny zástupca žalobcu prisľúbil, že v prípade ak dlh v splátkach splatí, môže žalobca upustiť od vymáhania úrokov z omeškania a trov konania. Žalovaný však v odpore voči platobnému rozkazu tvrdí, že požiadal právneho zástupcu žalobcu, aby dodal dôkazy o tom, že si mal žalovaný od žalobcu objednať a prevziať balíkové seno a deklaroval snahu dohodnúť sa mimosúdne. Týmto v podstate deklaroval, že v telefonáte klamal, že je O. M. a v skutočnosti to bol sám žalovaný. Spôsob konania žalovaného vlastne aj potvrdila svedkyňa, ktorá uviedla, že má nezodpovedný postoj k riešeniu svojich záležitostí, poprela tvrdenie žalovaného o neuzatvorení kúpnej zmluvy a potvrdila, že seno bolo riadne dodané bez toho, aby bolo namietané voči kvalite a množstvu dodaného sena a súčasne i skutočnosť, že bola žalovanému doručená výzva na zaplatenie, no nepamätala si dátum doručenia výzvy. K čestným prehláseniam možno uviesť, že podporujú tvrdenie, že odoberali seno a ďateľinu od viacerých dodávateľov, nie sú však preukázaním skutočnosti, že nedochádzalo k odberu sena od žalobcu. Na základe zistených skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, ktoré nebolo z dôvodu nepodania návrhov na doplnenie dokazovania doplnené, má súd prvej inštancie za to, že žalobca preukázal žalobou uplatnený nárok, a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.834,- Eur. Z dôvodu, že žalovaný riadne a včas nezaplatil za dodanie sena, pričom súd ustálil omeškanie v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka, keďže nebol bez pochybností preukázaný okamih doručenia faktúry, i keď svedkyňa potvrdila doučenie faktúry žalovanému po dodaní sena, no nepamätala si presný dátum. Žalovaný sa tak jednoznačne dostal s plnením do omeškania po doručení faktúry, avšak jednoznačne bolo možné určiť povinnosť zaplatiť úroky z omeškania až dňom nasledujúcim po dni doručenia žalobného návrhu spolu s prílohami (doručené dňa 19.11.2018). Základná úroková sadzba ECB platná v rozhodnom čase (vykonania dodávok sena) bola od 14.12.2011 do 10.07.2012 vo výške 1 %. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, keďže súd považoval i v tejto časti žalobný návrh za dôvodný, uložil žalovanému povinnosť uhradiť úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti určil žalovanému v súlade s § 232

ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP s poukazom na skutočnosť, že neboli zistené podmienky pre určenie dlhšej ako zákonnej lehoty.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom konaní súd žalobe v celom rozsahu okrem nepatrnej časti vyhovel, a preto súd priznal žalobcovi ako strane úspešnej v spore právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, namietajúc, že súd prvej inštancie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/, h/ CSP, nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o uloženej povinnosti žalovanému nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a je nesprávne. Súd sa neriadil ust. § 191 ods. 1 CSP ako i čl. 11 ods. 4 CSP, keď jednostranne vychádzal iba z tvrdení žalobcu a nezaoberal sa právnou argumentáciou žalovaného. Pokiaľ neveril tvrdeniam žalovaného, mal vychádzať z písomných dôkazov, ktoré sú obsahom spisu. Apelačný súd vo svojom pôvodnom rozhodnutí zo dňa 27.6.2017, č. k. 6Co/417/2016 uviedol, že súd prvej inštancie sa vysporiada so všetkými vznesenými námietkami žalovaného v podanom odvolaní. Žalovaný už v podanom odpore jasne uviedol, že so žalobcom neuzavrel žiadnu kúpnu zmluvu, ktorej predmetom by malo byť balíkové seno. Žalovaný si seno neobjednal, neprevzal žiadnu faktúru, upomienku žalobcu ani právneho zástupcu žalobcu. O veci sa dozvedel až na základe telefonického oznámenia, po tom, čo matka žalovaného prevzala zásielku zo súdu. Objednávka č. 1/2012, resp. dodací list neobsahuje dátum a ani podpis objednávateľa. Nie je zrejmé, kto a kedy doklad vystavil. Údaje odberateľa sú dopisované iným perom a pravdepodobne inokedy ako ostatné údaje v listine. Predmetnú faktúru žalovaný neprevzal. Uvádzané položky sú vymyslené. Nie je zrejmé, na základe čoho si žalobca účtoval tri hodiny za nakladanie sena-120,- eur. Podstatou dodacieho listu je práve to, že objednávateľ podpíše prevzatie tovaru. Výzvu žalobcu zo dňa 21.6.2012 ani upomienku pred podaním žaloby na súd zo dňa 12.6.2013 žalovaný neprevzal. Žalobca nepreukázal uzatvorenie kúpnej zmluvy, jednotlivé položky vo faktúre a spôsob ich výpočtu. Rovnako nepredložil dôkaz o tom, že si žalovaný seno objednal. Žalobca koná zrejme ako podnikateľský subjekt a žaluje žalovaného ako nepodnikateľa. Súd písomné doklady žalobcu nepodrobil skúmaniu a ani nežiadal od žalobcu preukázanie dôkazného bremena a rozhodol v rozpore s vykonaným dokazovaním. Poukázal na ust. § 52, § 54 a § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, keď medzi účastníkmi sa jedná o spotrebiteľský vzťah a posúdenie súdu je nesprávne, keď dospel k záveru, že žalovaný konal v rámci podnikateľskej činnosti. Rovnako nesprávne posúdil námietku premlčania, keď posúdil vzťah medzi účastníkmi ako vzniknutý z kúpnych zmlúv. Pokiaľ žalobca dodával seno aj v minulosti, na preukázanie svojich tvrdení mal predložiť dôkazy. Nie je zrejmé, na základe akých skutočností mal žalovaný objednať od žalobcu seno, keď seno dostal zadarmo od p. W. G.. Kúpna zmluva vzniká, keď sa zmluvné strany zhodli o predmete kúpy a kúpnej cene, kedy však k uzatvoreniu malo dôjsť, súd neuvádza. Skonštatoval však, že svedkyňa M.a N. mala potvrdiť uzatvorenie zmlúv. Súd spochybnil dôveryhodnosť žalovaného v tom, že si na žalobcu /zrejme malo byť žalovaného/ nepamätal, čo mala vyvrátiť svedkyňa. Súčasne neodôvodnil, tvrdenie, že právna zástupkyňa žalobcu mala telefonovať so žalovaným. Žalovaný však odmieta zaplatiť za niečo, čo si neobjednal. Pri hodnotení výpovede svedkyne M. N. nie je možné ustáliť, kedy mala byť kúpna zmluva, resp. kúpne zmluvy uzatvorené, koľko sena malo byť dodané, kedy. Súd sa nezaoberal skutočnosťou, kde by mal žalovaný uskladniť také množstvo sena a ako mohol také obrovské množstvo žalobca odvieť. Omeškania žalovaného ako dlžníka odvodzuje súd od doručenia žalobného návrhu, od 20.11.2014, hoci v odôvodnení rozsudku je chybné uvedené 19.11.2018. Omeškania dlžníka nie je možné posudzovať od doručenia žaloby aj s prílohami, keď žalovanému do vlastných rúk nebola žaloba nikdy doručená. Opakovane žalovaný poukazuje na kúpnu zmlúv, jej obsah, podmienky vzniku, aplikáciu zákonných ustanovení o ochrane spotrebiteľa. Súd na strane 9, bod 21 uvádza, že svedeckou výpoveďou bolo preukázané, že v danom prípade došlo k individuálnej dohode o cene. Tieto skutočnosti nie sú pravdivé. Rovnako ne je pravdou, že by žalovaný na základe ústnych kúpnych zmlúv platil po dodaní žalobcovi, čo mala potvrdiť svedkyňa. Súd porušil princíp rovnosti zbraní účastníkov konania a účelovo sa zaoberal len tvrdením žalobcu. A navyše, právny zástupca žalovaného vyzval súd, aby

sa vyjadril k predbežnému právnemu názoru, čo súd odmietol. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal tvrdené skutočnosti. Odôvodnenie rozhodnutia je v rozpore s preukázaným skutkovým stavom a neodráža správne právne posúdenie. Súd porušil právo žalovaného na spravodlivý proces a v súlade s ust. § 150 ods. 2 CSP mal vyzvať procesnú stranu, aby uviedla ďalšie skutkové tvrdenia. Súčasne však súd neuviedol, ktoré tvrdenia považuje za sporné. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žalovanému priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

8. Žalobca sa písomne k podanému odvolaniu nevyjadril.

9. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 21 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje a dodáva nasledovné.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, s ohľadom na dôvody podaného odvolania žalovaným odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie ustálil správny právny záver.

12. Odvolateľ odvolaním namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozsudok má inú vadu, ktorá má za následok jeho nesprávnosť, keď súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, keď súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP/ ako aj porušenie čl. 15 ods. 1 CSP.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> predstavuje transformáciu ústavnoprávnych princípov do civilného sporového konania. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. V tomto odvolacom dôvode ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávnych nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

14. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

15. Pokiaľ žalovaný deklaroval v odvolaní uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukačnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní /napr.

vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne/ alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu. Odvolateľ však v odvolaní nešpecifikoval žiadne konkrétne pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré podľa jeho názoru mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. Podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

17. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

18. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 191 CSP. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovanému zákonnému ustanoveniu.

19. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov súdom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

20. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

21. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľa, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z precízne zisteného skutočného stavu veci, keď vyvodil správne právne závery, vychádzajúc z ktorých posúdil nedôvodnosť návrhu. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby

nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Rovnako nedošlo k porušeniu čl. 15 ods. 1 CSP, keď súd prvej inštancie dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotil podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

22. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu posúdil ako kúpnu zmluvu, ktorá bola uzatvorená ústne. Predmetom kúpnej zmluvy bolo seno, za ktoré žalovaný riadne platil po dodaní, okrem posledných dodávok. Tieto skutkové okolnosti potvrdila svedkyňa, bývalá priateľka žalovaného. Rovnako svedkyňa potvrdila, že žalobcu pozná. Tvrdila, že žalovaný má nezodpovedný postoj k riešeniu svojich záležitostí a poprela tvrdenie žalovaného o neuzatvorení kúpnej zmluvy ako i dodanie sena. Potvrdila prevzatie výzvy žalovaným na zaplatenie, dátum doručenia si však nepamätala. Súd zdôraznil, že dokazovanie nebolo po zrušení vecí odvolacím súdom a vrátení na ďalšie konanie a nové rozhodnutie doplnené, nakoľko stranami sporu neboli predložené žiadne návrhy. Zmluvný vzťah medzi stranami nie je spotrebiteľský, keď žalobca v rozhodnom období dlhodobo nevykonával činnosť samostatne hospodáriaceho roľníka, ku dňu 08.10.2007 bol vymazaný z obchodného registra a teda konal ako fyzická osoba predávajúca prebytočné seno zo svojich lúk. Námietku premĺčania vznesenú žalovaným posúdil ako nárok z dôvodu prevzatia dodaného tovaru - sena a následného nevyplatenia faktúry, pričom ide o porušenie zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného. Nárok žalobcu je uplatnený včas, keď rozhodným je rok 2012, kedy došlo k dodávke sena a žaloba bola podaná dňa 30.06.2014, teda nedošlo k uplynutiu premĺčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka.

23. K jednotlivým námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza nasledovné:

24. Žalovaný poukazuje na nesprávne právne závery súdu prvej inštancie o uložení povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu, keď rozhodnutie nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania poukazom na ust. § 191 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z jednostranných tvrdení žalobcu.

25. Podľa ust. § 191 ods. 1,2 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

26. Podľa čl. 15 Základných princípov CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

27. Ustanovenia o hodnotení dôkazov vychádzajú zo zásady tzv. voľného hodnotenia dôkazov. Súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a prihliada pritom ku všetkému, čo sa stalo za konania. Úvaha súdu však neznamená jeho ľubovôľu pri hodnotení dôkazov, ale táto úvaha musí byť opretá o zistené skutočnosti a v odôvodnení rozsudku potom musia byť uvedené hľadiská, ktorými sa súd pri hodnotení dôkazov riadil. Judikatúra definuje hodnotenie dôkazov ako činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti konkrétny dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu, ktorého podkladom sú dôkazy nesprávne vyhodnotené, môže byť z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. V prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 OSP (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. septembra 2011, sp. zn. 3 Cdo 204/2009).

28. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté

dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. K odôvodneniu rozhodnutia odvolacieho súdu pozri § 393 ods. 2 CSP.

29. Tvrdenia žalovaného, že sa súd nevysporiadal so všetkými námietkami odvolateľa v podanom odvolaní zo dňa 01.03.2016 / proti prvého rozhodnutiu súdu prvej inštancie / odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe návrhov strán sporu zoberal do úvahy všetky rozhodujúce skutkové okolnosti, správne vychádzal z predložených listinných dôkazov v konaní ako i z výsluchu svedkyne, preto odvolacia námietka žalovaného nie je dôvodná. Súčasne je potrebné zdôrazniť, že ani sám odvolateľ v podanom odvolaní nešpecifikuje, s ktorými námietkami sa súd prvej inštancie vo svojom, v poradí druhom rozhodnutí, nezaoberal.

30. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že strany sporu po opätovnom vrátení veci na súd prvej inštancie nepredložili návrhy na doplnenie dokazovania.

31. Na zdôraznenie odvolací súd uvádza, že nová právna úprava postupu súdu v procese dokazovania sa výrazne odlišuje od právnej úpravy v Občianskom súdnom poriadku. Podľa novej právnej úpravy súd môže zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Súd však vykonáva dokazovanie len v prípade, ak došlo k účinnému popretiu skutkových tvrdení podľa § 151 ods. 2 CSP. Ak sa považujú skutkové tvrdenia strany v zmysle uvedeného ustanovenia za nesporné, súd o nich nevykonáva dokazovanie.

32. Žalovaný namietal, že súd mal aj z vlastnej iniciatívy vykonať dôkazy, ktoré strany sporu nenavrhli.

33. V zmysle ust. § 185 ods. 2, 3 CSP, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva.

34. Odvolacia námietka žalovaného, že súd mal z vlastnej iniciatívy vykonať dôkazy, poukazom na zákonné ustanovenie, nie je dôvodná, keď súd z vlastnej iniciatívy vykonáva dôkaz vyplývajúci z verejného registra, prípadne vykoná dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky. Iné dôkazy súd nevykoná. Výnimočne môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré strany nenavrhli, a to v spotrebiteľských sporoch, v konaniach o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, antidiskriminačné spory, individuálne pracovnoprávne spory, čo však v danom prípade splnené nebolo.

35. Podľa ust. § 153 ods. 1,2,3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

36. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, ako to bolo v danom prípade /§154 CSP/.

37. Po zrušení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie nariadil nový termín pojednávania na deň 19.4.2018 s poučením o predložení návrhov na doplnenie dokazovania. Na č.l. 88 spisu sa nachádza poučenie v súlade s ust. CSP a to podľa § 160, 90, § 49, § 52, §151, § 153-154, § 167, § 195, § 101-102, §125 CSP. Právny zástupca žalovaného potvrdil prevzatie zásielky dňa 27.03.2018. Súd pojednávanie odročil pre prekážku na strane právneho zástupcu žalobcu. Na ďalší termín pojednávania sa dostavili len právni zástupcovia. Súd prvej inštancie vyzval strany sporu, či majú návrhy na doplnenie dokazovania.

Žiadna zo strán návrhy na doplnenie dokazovania nepredniesla, preto súd vyhlásil dokazovanie za skončené.

38. Kľúčovým dôkazom v predmetnej veci bol výsluch svedkyne M. N., bývalej priateľky žalovaného. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že na pojednávaní konanom dňa 20.07.2015 súd pojednávanie odročil na ďalší termín. Žalobca, právny zástupca žalobcu, žalovaný aj právny zástupca žalovaného vzali termín pojednávania na vedomie. Právny zástupca žalobcu na preukázanie skutkových tvrdení navrhol v konaní vypočuť svedkyňu M.u N.. Žalovaný návrhy na vykonanie dokazovania nemal. Na ďalšom pojednávaní súd vypočul svedkyňu. Z obsahu zápisnice zo dňa 12.11.2015 vyplýva, že žalovaný ani právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavili, dôvod neprítomnosti neoznámili a nežiadali o odročenie pojednávania z vážnych dôvodov. Právny zástupca žalovaného e-mailom zo dňa 15.12.2015 oznámil, že žalovaný sa dlhodobo zdržiava v zahraničí, preto sa nemohol zúčastniť pojednávania. Z. M. N. vypovedala o okolnostiach dodávky sena v období od februára až máj 2012, o kvalite, podmienkach, finančných úhradách. Rovnako potvrdila doručenie faktúry s uvedením ceny, keď táto bola nižšia. Žalobca zohľadnil, že mali malé dieťa a finančné problémy.

39. Odvolací súd zdôrazňuje, že výsluch svedka je objektívny, nie je daný žiaden rozpor ani zjavný nesúlad s inými dôkazmi, či rozpornosť a nelogickosť. Vierohodnosť svedkyne vyplýva z okolností, že bola bývalou priateľkou žalovaného, teda v dôsledku bližšieho vzťahu mala vedomosť o vzťahoch medzi stranami sporu, keď bola ich priamou účastníčkou. Vypovedala a podrobne popísala priebeh dodávok sena, kvalitu, uhrádzanie platieb za dodávky ako i následné problémy pri platení. Pokiaľ žalovaný spochybnil svedeckú výpoveď svedkyne, odvolací súd konštatuje, že žalovaný sa sám diskvalifikoval, keď sa na stanovený termín pojednávania nedostavil. Mal možnosť klásť svedkyňi otázky, resp. podrobiť svedkyňu konfrontácii. Rovnako za účelom preukázania svojich tvrdení a spochybnenie svedeckej výpovede svedkyne, mohol žalovaný navrhnúť opätovné vykonanie výsluchu svedkyne. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovanému bola doručená aj zápisnica o výsluchu svedkyne, teda mal vedomosť o tvrdených skutočnostiach svedkyňou. Rovnako z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca na pojednávaní konanom dňa 20.07.2015 presne opísal miesto, kam seno dodával. Žalovaný sa k tejto okolnosti nevyjadril i napriek tomu, že bol prítomný na pojednávaní. Preto jednoznačné závery súdu prvej inštancie o uzatvorení kúpnej zmluvy ústnou formou, pri dojednaní podstatných náležitostí, sú správne.

40. Súčasne odvolací súd posúdil vznesenú námietku premlčania, ktorú súd prvej inštancie správne posúdil, keď nárok žalobcu bol uplatnený včas, pričom rozhodným obdobím je rok 2012, kedy došlo k dodávke sena. Táto skutková okolnosť vyplýva z predloženej faktúry ako i dodacieho listu. Medzi stranami sporu išlo o porušenie zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného, keď žalovaný nezaplatil za dodanie sena. Uplatnený nárok nie je možné posudzovať ako bezdôvodné obohatenie, keď už odvolací súd opakovanne skonštatoval uzatvorenie kúpnej zmluvy ústnou formou a z nej vyplývajúce práva a povinnosti. Žaloba bola podaná na súde 30.06.2014, teda v rámci plynutia premlčacej doby v súlade s ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Iné námietky žalovaným vo vzťahu k námietke premlčania vznesené neboli.

41. Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

42. Pokiaľ žalovaný namietal, že súd prvej inštancie mal žalovaného vyzvať v zmysle § 150 ods. 2 CSP za účelom zistenia podstatných a rozhodujúcich skutočností na doplnenie ďalších skutkových tvrdení, odvolací súd uvádza, že táto povinnosť súdu nie je obligatórna a vychádza len z možnosti, nie z povinnosti súdu na takýto procesný postup. A navyše, súd môže vyzvať stranu sporu na doplnenie skutkových tvrdení, pričom nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strany.

43. Odvolateľ vyvodzuje nepredvídateľnosť a prekvapivosť postupu súdu prvej inštancie z neaplikácie § 151 ods. 1,2 CSP. V tomto smere odvolací súd opätovne poukazuje na bremeno tvrdenia a bremeno preukázania tvrdení s tým, že strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazy, inak nemôže byť úspešnou. Pokiaľ žalovaný popieral uzatvorenie kúpnej zmluvy ústne, dodanie sena ako i uhrádzanie platieb, bolo jeho povinnosťou uviesť tvrdenia o skutočnostiach, z ktorých nárok žalobcu nie je dôvodný,

resp. na preukázanie svojich tvrdení predložiť relevantné dôkazy. Preto pasivita žalovaného nemôže mať za následok /aplikáciou § 151 ods.1,2 CSP/ povinnosť súdu prvej inštancie bez ďalšieho priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

44. Berúc do úvahy podstatnú skutočnosť zanedbania procesnej povinnosti odvolateľa tvrdiť, je zrejmé, že aplikácia § 151 ods. 1,2 CSP bola v okolnostiach prejednávanej veci neopodstatnená. Prejavuje sa tu korelácia bremena tvrdenia a bremena popretia tvrdenia protistranou. Povinnosť tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu /čl. 8 CSP- procesné povinnosti a procesné bremená/.

45. Záverom je potrebné ešte v danej veci uviesť, že v podstate celé odvolanie žalovaného smerovalo k tomu, že súd nevenoval dostatočnú pozornosť hodnoteniu listinných dôkazov (faktúry č. 1/2012 ako i dodacieho listu) a s tým súvisiacimi tvrdeniami strán sporu. Faktúra predložená žalobcom v konaní jednoznačne preukazuje dodanie sena, ktorú dodávku žalobca vyúčtoval predloženou faktúrou, čím poprel skutkové tvrdenia žalovaného.

46. K uvedenému odvolací súd dodáva, že hodnotenie dôkazov je vždy vecou súdu. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí ani právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04).

47. Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, ani toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II., ÚS 251/03). Samotné dokazovanie je časťou civilného procesu, v rámci ktorého si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci.

48. Pokiaľ žalovaný argumentoval, že súd sa zaoberal jednostranne tvrdeniami žalobcu a písomné dôkazy nepodrobil posúdeniu a argumentoval procesným pochybením súdu prvej inštancie, keď nevyjadril svoje predbežné posúdenie veci, tak k tomu odvolací súd uvádza, že žalovaný v konaní neprodukoval dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a v konaní bol pasívny. Len samotné poukazovanie a namietanie bez ďalšieho nezakladá pochybenie zo strany súdu prvej inštancie tak, ako to namietajú žalovaní. Súd prvej inštancie už vo svojom prvom rozhodnutí vec právne posúdil a následne sa od svojho rozhodnutia a právneho názoru neodklonil. Nárok žalobcu posúdil ako kúpnu zmluvu, ktorá bola uzatvorená ústne, pričom boli dojednané podstatné náležitosti. Neuvedenie predbežného právneho posúdenia veci nemožno považovať bez ďalšieho za taký procesný postup, ktorým by sa znemožňovalo uskutočnenie procesného práva strany sporu v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nejde o takú vadu konania, ktorú môže odvolací súd vyhodnotiť ako dôvod na zrušenie rozhodnutia. Námetka žalovaného, že súd nevyslovil svoj predbežný právny názor je preto v tomto štádiu konania nedôvodná.

49. Ďalšia odvolacia námietka žalovaného, že medzi účastníkmi sporu sa jedná o spotrebiteľský vzťah, nie je dôvodná. Aj v tejto časti dal súd prvej inštancie jasnú a vyčerpávajúcu odpoveď na namietanú skutočnosť, poukazom na zákonné ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka, keď žalobca nevykonával dlhodobú činnosť samostatne hospodáriaceho roľníka a ku dňu 08.10.2007 bol vymazaný z registra samostatne hospodáriacich roľníkov nezapísaných v obchodnom registri. Žalobca v konaní nevystupuje ako dodávateľ, keď nevykonával podnikateľskú činnosť. Rovnako svedeckou výpoveďou bolo preukázané, že medzi stranami sporu došlo k individuálnemu dojednaniu, k dohode o cene, pričom pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s predávajúcim za vopred dohodnutých zmluvných podmienok, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť. Len samotná polemika odvolateľa poukazom na spotrebiteľský vzťah, bez tvrdenia ďalších rozhodujúcich skutkových okolností nemôže byť predmetom posúdenia sporu ako spotrebiteľského.

50. Podľa § 151 ods. 2 CSP mu tak vznikla povinnosť uviesť vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, avšak žalovaný tieto neuviedol a na preukázanie svojich tvrdení neoznačil žiadne dôkazy a ani nežiadal, aby súd vykonal akékoľvek dokazovanie. V tomto smere potom neobstojí jeho odvolacia námietka, pretože jeho popretie skutkových tvrdení žalobcu bolo podľa § 151 ods. 2 CSP neúčinné.

51. Postupu súdu prvej inštancie, ktorý vzhľadom na sporový charakter konania (princíp prejednací, princíp kontradiktórnosti a koncentračná zásada), s prihliadnutím na popretie skutkových okolností tvrdených žalobcom, bez vznesenia skutkových protitvrdení a označenia dôkazov zo strany žalovaného, správne vychádzal zo skutkového stavu zisteného v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a žalobe vyhovel, niet čo vytknúť. Na zdôraznenie odvolací súd dodáva, že žalovaným predložené listinné dôkazové prehlásenia, ktoré mali preukazovať dodávky sena žalovanému bez ďalšieho nepreukazujú, že nedochádzalo k odberu sena od žalobcu tak, ako túto skutkovú okolnosť správne vyhodnotil súd prvej inštancie.

52. Pokiaľ ide o namietanú zmätočnosť v posúdení úrokov z omeškania, aj tu boli odvolacie námietky žalovaného nedôvodné. Súd prvej inštancie považoval pre uplatnenie úroku z omeškania za rozhodujúci až okamih doručenia žalobného návrhu spolu s prílohami dňa 19.11.2018 žalovanému, keďže nebol preukázaný okamih doručenia faktúry, i napriek tomu, že svedkyňa túto skutočnosť potvrdila, presný dátum však uviesť nevedela. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovaný potvrdil prevzatie návrhu, príloh a platobného rozkazu vlastnoručným podpisom na doručení dňa 19.11.2014. I keď súd prvej inštancie vo výrokovej časti svojho rozhodnutia uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.834,- eur od 20.11.2014, pričom v odôvodnení rozhodnutia, bod 24. chybné uvádza ako rozhodný deň 19.11.2018, je zrejmé, že ide o chybu v písaní, ktorá nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Sám žalovaný má vedomosť o tom, že konanie začalo podaním žaloby na súd dňa 30.06.2014. Súd prvej inštancie vlastnou činnosťou urobil jednotlivé úkony, pričom dňa 02.07.2014 vydal platobný rozkaz č. k. 10Ro/298/2014-9 a súčasne prípisom zo dňa 13.08.2014 vykonal úpravu za účelom doručenia predmetného rozhodnutia, ako aj žalobu s prílohami a poučením. Z dôvodu nedoručenia zásielky žalovanému súd prvej inštancie požiadal o súčinnosť OO PZ Nové Mesto nad Váhom, ktorý zabezpečil doručenie súdnej zásielky. Proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, teda o prebiehajúcom súdnom spore mal už v tom čase vedomosť. Súd priznal úrok z omeškania od 20.11.2014, čo zodpovedá od okamihu doručenia žaloby. Preto vyššie uvedené pochybenie súdu prvej inštancie je bez významu v časti priznania úrokov z omeškania ako i určenia rozhodného dňa omeškania s plnením.

53. Súd prvej inštancie správne posúdil nárok žalobcu, vznik kúpnej zmluvy poukazom na dosiahnutý konsenzus, dohodu o predmete kúpy a kúpnej cene. Z postoja strán sporu a najmä z výsluchu svedkyne bolo jednoznačne ustálené súdom prvej inštancie, s ktorým názorom sa odvolací súd stotožňuje, že účastníci kúpnej zmluvy si ústne dohodli dodávku sena, množstvo, spôsob dodania, za ktorú žalovaný riadne platil. Dodávka sena, ktorá je predmetom sporu, bola riadne dodaná, ktorú skutkovú okolnosť potvrdila svedkyňa. Postoj žalovaného v konaní je účelový, ktorý vznáša neodôvodnené námietky bez relevantného tvrdenia ako i preukázania svojich tvrdení. Rovnako je správny záver súdu prvej inštancie, že čestné vyhlásenia, predložené žalovaným, podporujú tvrdenia žalovaného, že seno a ďateľinu odoberal od viacerých dodávateľov, nie sú však preukázaním skutočností, že nedochádzalo k odberu sena od žalobcu. Preto je bez významu odvolacia námietka žalovaného, že žalobca v konaní nepreukázal, že dodával žalovanému aj v predchádzajúcom období seno, keď tieto skutkové okolnosti sporné neboli a pre posúdenie sú irelevantné.

54. Odvolacie námietky žalovaného boli preto nedôvodné.

55. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny ako aj súvisiaci výrok o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

56. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

57. Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).